

R E G N I.

Proximè Attrebatios ad solem orientem REGNI, Ptolemæo PHENOI, regiones eas quæ nobis nunc Surry, & Southsex vulgo vocantur, cum parte Hantonensis agri maritima infederunt. In etymo, quæ animum subeunt, tacitus præmittam, quia forsitan à veritate non fuerint; non minus, ac si PHENOI Ptolemæo dictos existimarem, quod regnum esset & sub regio dominatu permanere permiserint Romani. In hoc enim tractu Cogiduno regi Britanno, ut habet Tacitus, quadam civitates veteri Pop. Romani consuetudine donata, ut haberet instrumenta servitutis & Reges. Sed cum hac conjectura nec mihi probabilis, & aliis absurda videatur, prorsus rejicio. Saxoniamque recentiorum nominum originem libens amplectar, quam veritas ipsa persuadet. Southsex, videlicet ab Australibus Saxonibus, & Suth-rey, ab Australi ad flumen situ: hoc enim Suth-rey, denotare, nemo inficiari poterit, cum Overrhey ultra flumen in veteri Anglorum lingua significet.

S V T H - R E Y.

Surria, Bedæ Suthriona, vulgo Suthrey, & Surrey Saxonibus ab australi ad flumen situ subpea, sub enim Austrum, & pea flumen illis significavit, ab Occidua mundi plaga partim Bercheriæ & Southantonensi provinciæ, ab Austro Suffexiæ, ab Ortu Cantio contigua, à Septentrione Tamisi flu. perfunditur, & à Middlesexia dirimitur. Regio est non admodum ampla, satis tamen opulenta, qua Tamisi incumbit, & qua campestris jacet planities, fruges mediocriter, & pabulum benigne producit, præsertim ad Austrum, ubi perpetua vallis in altitudinem depressa, Holmejdale olim à sylvis dicta, grata nemorum, arborum, & pratorum varietate spectabilis decurrit. Colles hinc inde longo tractu surgunt, vivaria passim feris repleta, fluvii etiam piscosi, unde ad voluptatem jucunda venatio, & grata piscatura suppeditatur. Assimilatur vero à nonnullis Levidensæ vestimento, vel panno tenui & crasso textu, cum viridi prætexta, utique cujus interior pars sterilis, exterior sive limbus fertilior. In hac perambulanda Tamisin, & fluvios influentes, quasi duces itineris sequar, sic nihil memorandum omisero, cum his fluviis loca, quæ antiquioris sunt notæ, adsideant omnia.

Tamisis, ut ejus cursum secundo flumine sequamur, statim atque Bercheriæ valedixerit, Chertsey quam Beda Ceroti insulam dicit, nunc vix Peninsulam, nisi hibernis aquis, allabatur, in qua, tanquam in loco ab hominum commerciis secreto, Frithwaldus, ut ipse in foundationis Charta se vocat, provinciæ Surreianorum subregulus Regis VVulpheri Mercianorum, & Erchenwaldus Londinensis Episcopus in primis surgentis Anglicæ Ecclesiæ temporibus monasterium posuerunt, quod aliquandiu tumulus fuit sanctissimi Regis Henrici VI, quem regno dejectum Eboracensis familia sustulit, ut sibi regnum secure confirmaret; & sine ullo honore hic sepulturæ tradidit. Verum illi postea Windlesoram translato, & in novum Mausoleum illato, iusta regio more fecit Henricus VII, sanctasque ejus virtutes tantopere admiratus est (expressum enim erat Christianæ pietatis, & patientiæ exemplum)

ut cum Julio Pontifice Romano egerit de illo inter Divos referendo. Sed quo minus hoc fieret, in causa erat Pontificis avaritia, qui pro Regis Apotheosi, sive Canonisatione ut vocant, nimis magnam pecuniæ vim exegit, ut videretur non principis sanctitati, sed auro honores illos delaturus. Sub hoc VVey fluviolus Tamisi infunditur, qui ex Hantonensi agro effusus, ubi primum Suthreiam pervenerit, Feornham vulgo Farnham, à filiceto nominatum invisit, quod Æthelaldus Occidentalium Saxonum Rex Episcopo & Congregationi VVentanae ecclesiæ donavit. Hic circa annum DCCCXCIII Ælfredus Rex grassantes Danos parva manu fudit, & postea cum Stephanus Rex quibuslibet qui à se steterunt, castella condere permisisset, Henricus Blesensis Stephani frater, & Episcopus Wintoniensis castellum colle supra oppidum imminenti erexit: quod cum seditionis esset præsidium, Henricus Tertius deturbavit: Episcopi tamen Wintonienses, ad quos etiamnum spectat, denuo excitarunt. Nec procul hinc ad VVaverley Guilielmus Giffart Episcopus Wintoniensis monasterium Cisterciensis ordinis monachis posuit. Inde VVey per Godelminge, quod Ælfredus Rex Æthelwaldo è fratre nepoti legavit, haud procul à Cateshull Manerio, quod Hamo de Gatton tenuit, ut esset Marecallus meretricum, cum Rex in illas terras veniret, nec longe à Loseley, ubi venustas ædes familiæ Equestris Mororum intra roborarium vidimus: accedit Guilford, Saxonice Gulbe-pops, & nonnullis exemplaribus Gegldford, Forum nunc frequens, diversorii nitidum, olim Anglo-Saxonum villa erat Regia, quam etiam Æthelwaldus ille à patruo legatam tenuit, Regiæque ibi sunt ædes quæ jam fatiscunt, & haud procul à flumine lacera mœnia antiqui castris satis ampli: in medio vero Ecclesia est, cujus pars orientalis concamerato ex saxo opere videtur admodum antiqua. Hic, ut in Guilielmi Primi libro videre est, Rex LXXV Haggas, id est domos habuit in quibus manserunt C LXXV homines. Nulla tamen re perinde celebris, ac Godwini Comitis Cantii perfidia, & immanitate, qui anno Christi 1036, cum Ælfredus Ethelredi regis filius, & regni Anglici hæres ad jus suum repetendum è Normannia venisset, fide data eum suscepit, contraque fidem statim trahavit:

Rhey.

Hist. Cantuariensis.

Farnham.

Waverley.

Chertsey. 666.

Cateshull. Guildford.

Henricus VI.

Haga.